18 -01- 2007
pt 28

P.C 2043.0???N

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

REGION DE BRUXELLES-CAPITALE

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering

Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot bescherming als monument van bepaalde delen van de uitbreiding van het voormalig Heelkundig Instituut van Brussel, gelegen Boduognatusstraat 12b te Brussel.

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Gelet op het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening, inzonderheid op het artikel 227;

Gelet op de aanvraag tot bescherming, ingediend door de eigenaar van het goed op 10 oktober 2005;

Gelet op het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel, uitgebracht op 31 januari 2006;

Gelet op het gunstig advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, uitgebracht op 2 februari 2006;

Op voorstel van de Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Na beraadslaging,

Besluit :

Artikel 1 - Worden beschermd als monument: de straatgevel, de zijgevels en het dak en de oorspronkelijke dragende binnenstructuren van de uitbreiding van het voormalig Heelkundig Instituut van Brussel, gelegen Boduognatusstraat 12b te Brussel, wegens hun historische, artistieke en esthetische waarde, zoals nader bepaald in de bijlage I bij dit besluit.

Dit goed is bekend op het kadaster van Brussel, afdeling 6, sectie F, blad 3, perceel 162K.

De afbakening van het geheel wordt aangeduid op het plan in bijlage II van dit besluit.

- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale classant comme monument certaines parties de l'extension de l'ancien institut chirurgical de Bruxelles, sis 12b rue Boduognat à Bruxelles.

Le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Vu le Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire, notamment l'article 227;

Vu la demande de classement introduite par le propriétaire du bien le 10 octobre 2005 ;

Vu l'avis favorable du collège des bourgmestre et échevins de la ville de Bruxelles émis le 31 janvier 2006;

Vu l'avis favorable de la Commission royale des Monuments et des Sites émis le 2 février 2006;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Après délibération,

Arrête :

Article 1er - Sont classés comme monument la façade à rue et les façades latérales, la toiture et les structures portantes intérieures d'origine de l'extension de l'ancien institut chirurgical de Bruxelles sis 12b rue Boduognat à Bruxelles, en raison de leur intérêt historique, artistique et esthétique, précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Ce bien est connu au cadastre de Bruxelles, 6e division, section F, 3e feuille, parcelle 162K.

La délimitation du bien figure à l'annexe II du présent arrêté.

BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING - GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
CHANCELLERIE
KANSELARIJ

Art. 2. De vrijwaringszone met betrekking tot het artikel 1 vermelde monument omvat het geheel van de percelen en de wegen, alsook gedeelte van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan in bijlage II van dit besluit.

Art. 4. De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 18 JAN. 2007

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

CHARLES PICQUE

Art. 2. La zone de protection relative au monument décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries ainsi que les parties de parcelles et de voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3. Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, 18 JAN. 2007

Pour le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

Copie certifiee conforme

Voor eensluidend afschrift

05 FEV. 2007

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN DE UITBREIDING VAN HET VOORMALIG HEELKUNDIG INSTITUUT VAN BRUSSEL, GELEGEN BODUOGNATUSSTRAAT 12B TE BRUSSEL.

Kadastrale gegevens: Brussel, afdeling 6, sectie F, blad 3, perceel 162K.

Beknopte beschrijving:

Het gebouw in de Boduognatusstraat dat in 1925 werd gebouwd door Antoine Pompe, vormt de eerste uitbreiding van het Heelkundig Instituut van Brussel. Dit ziekenhuis ligt op het hogergelegen gedeelte van de Maria-Louizasquare en kijkt uit op het meer. Het werd in 1892 gebouwd volgens de plannen van architect Henri van Massenhove, ten tijde van de verstedelijking van de wijk. De kwaliteiten van de omgeving – rustig en gezond, de natuur ingepast in het stedelijke landschap – waarborgen het succes van de wijk en van het ziekenhuis waarvan de bakstenen en hardstenen gevel, net als bij de meeste herenhuizen aan pleinen, in Vlaamse neorenaissancestijl werd opgetrokken.

In de oorspronkelijke plannen van de pleinen-wijk (Gédéon Bordiau, 1875) lag de Boduognatusstraat tussen de Palmerstonlaan en de Karel Martelstraat. Aan de kant van de even nummers valt de sierlijke gevel van het voormalige Hotel Deprez-Van de Velde op, in 1895 door Victor Horta gebouwd (beschermd bij K.B. van 21/06/1971). Aan diezelfde straatkant stonden verder omheiningsmuren die vroeger de binnenplaatsen en de tuinen van het instituut en van de huizen op het plein afbakenden. Het Heelkundig Instituut heeft zich op deze percelen uitgereid. De eerste uitbreiding werd in 1925 door Antoine Pompe doorgevoerd (operatiezaal en kamers), de tweede uitbreiding in 1940 en 1960 door architect M.-E. Engel (raadplegingsruimten). Door middel van talrijke verbouwingen werd het hoofdgebouw aan de Maria-Louizasquare in die mate gemoderniseerd en aangepast dat het buiten- en binnenaanzicht wijzigde. Zo werd de gevel gecementeerd, het dak verhoogd en het interieur gemoderniseerd. De gebouwen aan de Bouognatusstraat daarentegen werden goed bewaard. Op architecturaal vlak zijn ze zonder meer modern.

De uitbreiding door Antoine Pompe wordt getypeerd door een modernistische architectuur, met rechte lijnen en kubusvormige volumes. De zijgevels zijn zichtbaar. Ze zijn immers niet gemeenschappelijk, maar omgeven door omheiningsmuren waardoor de visuele impact van het gebouw wordt geaccentueerd. Dit bouwwerk is ook aanzienlijk hoger dan de andere in dezelfde straat: op zijn hoogste punt is het 18,50 m hoog, hetzij 3,50 m boven het door de stedenbouwkundige verordening toegelaten maximum (afwijking door de stad toegestaan op 24/11/1925). Zijn grondplan is bijna vierkant: de gevel is 12,50 m breed, de zijgevels meten 11,15 m.

Het gebouw telt vier niveaus onder een plat dak. Het hoogste niveau werd overkragend gebouwd op een linteel van gewapend beton die versierd is door middel van een fries met brede tanden. Deze bovenste verdieping moest de operatiezaal herbergen en heeft twee gevelopeningen. De erker in het midden van de voorgevel vormt een T met het hoogste overkragende niveau. Dit geeft structuur en karakter aan de gevel. Tussen de gelijkvloerse verdieping en de eerste verdieping en onder het overkragende gedeelte zijn de balken in gewapend beton zichtbaar.

De vorm van de gevel is de concrete weerspiegeling van de binneninrichting: het verticale stuk van de T wijst op de asgerichte indeling van het gebouw. De plannen van 1925 vermelden volgende functies:

- Souterrain: kelders;
- Gelijkvloers: garage voor ziekenwagen die op de straat uitkomt (toegang via twee koetspoorten), raadplegingsruimten en apotheek aan de achterkant; bij de planwijziging in 1926 kreeg deze verdieping een nieuwe bestemming: links kwam de wachtkamer en de raadplegingsruimte, rechts het labo.

- 2de en 3de niveau: op elke verdieping bevinden zich vier kamers die via de zijgevel worden verlicht, en twee toiletten die via twee kleine openingen in de erker van de voorgevel worden verlicht;
- 4de niveau: operatiezaal, ruim verlicht door twee gevelopeningen. De ruimte kan volgens de aslijn worden verdeeld door middel van een verplaatsbare tussenwand.

Aan het uiteinde van de rechterzijgevel verlichtten drie (vandaag dichtgemetselde) gevelopeningen de voormalige traphal, waar nadien de lift werd geplaatst. Een bijgebouw dat als sterilisatieruimte zou dienstdoen, werd op het dak bijgebouwd in 1969.

De plannen van 1925 voorzien op de gelijkvloerse verdieping twee koetspoorten, aan elke zijkant één, voor de ziekenwagens. De wijzigingsplannen van Antoine Pompe vervangen in 1926 de koetspoorten door brede gevelopeningen om het labo en een raadplegingsruimte te verlichten die de oorspronkelijk geplande garages vervangen. Zoals te zien is op een foto van 1928 zullen twee kleinere ramen de brede gevelopeningen vervangen. De deur in het midden kwam er pas in 1973.

De buitenbekleding van de gelijkvloerse verdieping bestaat uit ruwe granito op een voetlijst van hardsteen. Het metselwerk van de verdiepingen gebeurde in donkerrode baksteen « du Belvédère ». Het hoogste niveau werd in een baksteen van een lichtere kleur opgetrokken. Het grootste gedeelte van het oorspronkelijke metalen raamwerk werd vervangen; enkel de ramen die het uitkragende niveau verlichten, zijn nog oorspronkelijk.

De uitbreiding werd schuin gebouwd ten opzichte van het hoofdgebouw van het ziekenhuis aan de square om op één lijn de staan met de Boduognatusstraat. Een hall en een traphal rechts vormen aan de achterkant van de uitbreiding de verbinding tussen beide gebouwen. De achtergevel van de uitbreiding keek gedeeltelijk uit op een koer en was bepleisterd.

Verschillende interieurdecoraties zijn interessant: de granito vloerbedekking, versierd met vierkante friezen in mozaïek, een deel van het metalen raamwerk, zoals dat van de operatiezaal, het oorspronkelijke smeedwerk.

De technische en bouwkundige kwaliteiten van het gebouw beantwoorden aan de hygiënevoorwaarden van de toenmalige ziekenhuizen: de afgeronde hoeken aan plafons, plinten en deurposten. Tussen de vloeren van elk niveau bevinden zich lege ruimten die via rasters in de zijgevels de isolatie en de verluchting van de ruimten garanderen. Onder de operatiezaal is deze tussenruimte 90 cm dik. De draagmuren en de kordonbanden in de gevel bestaan uit gewapend beton.

Waarde van het goed volgens de maatstaven bepaald in artikel 206, 1° van het Brussels Wetboek van de Ruimtelijke Ordening

Historische, esthetische en artistieke waarde

De uitbreiding van het Heelkundig Instituut van Brussel is een uitzonderlijk gebouw wegens zijn krachtige uitdrukking, zijn heldere opbouw, zijn eenvoudige plan en zijn visuele impact op de kleine Boduognatusstraat. Het T-vormige vooruitspringende gedeelte geeft de voorgevel zijn bijzondere karakter. Bovendien zorgt het ervoor dat vorm en functie nauw samenhangen door de operatiezaal te benadrukken en zo de bestaansreden van het gebouw als het ware te onderstrepen. Het ontwerp van Antoine Pompe overstijgt de tendensen en de stijlen. Door zijn vernieuwende en avant-gardistische karakter verovert het een plaats in de geschiedenis. Als het ziekenhuis van Dokter Van Neck door de specialisten als een zeer grote stap in de architectuur wordt beschouwd en door het publiek wordt bewonderd voor zijn durf en zijn eerlijkheid, getuigt de uitbreiding van het Heelkundig Instituut tevens van de evolutie van de ziekenhuisarchitectuur en is een duidelijk voorbeeld van de carrière van één van de meest merkwaardige architecten van de XXe eeuw.

Architect Antoine Pompe (1873-1980) ontwerpt een origineel en baanbrekend werk. Net als zijn tijdsgenoot, Henri Van de Velde, komt hij in de architectuur terecht via de handwerksnijverheid (siersmeedwerk en tekenkunst). Gedurende zijn lange loopbaan ontwierp hij opvallende werken. Het ziekenhuis van Dokter Van Neck in de Wafelaertsstraat 53 te 1910 Sint-Gillis « lokte heftige commentaren uit en betekende een

belangrijke stap in de Belgische architectuurgeschiedenins » (vrij vertaald, nvdv))[1]. De architect tekent er een gevel waar elk element een functionele rol vervult, waar de vormverwerking wordt gedicteerd door de wil om de ruimtelijke indeling van het interieur weer te geven en voordeel te halen uit de bouwkundige kwaliteiten en mogelijkheden van elk materiaal (baksteen, glastegelpannen, metaal, hout, staal). We vinden de expressieve materialen, de zuivere lijnen en de sobere vormen terug in de vijftien jaar later gebouwde uitbreiding aan de Boduognatusstraat. De overhangende kubusvorm van het hoogste niveau bevestigt duidelijk de bestaansreden van het gebouw (de operatiezaal) en de kracht van het gewapende beton kondigt de hedendaagse architectuur aan.

Het werk van deze architect stond bewust los van de stijlen die in de mode waren, zoals art nouveau of art deco. Het verdient bescherming als de getuige van een nieuwe kijk binnen de elkaar opvolgende bewegingen van de eerste helft van de 20ste eeuw. De precisie waarmee het beantwoordt aan de bekommernissen van zijn tijd, kunnen wij zoveel jaren later des te meer appreciëren.

Bibliografie:
Puttemans Pierre, *Architecture Moderne en Belgique*, Marc Vokaer, Brussel, 1974, pp. 99-110.
Tijdschrift Rythme, n° 41, februari 1965.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 18 JAN. 2007

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking

Charles PICQUE

[1] In : Pierre Puttemans, *Architecture Moderne en Belgique*, Marc Vokaer, Bruxelles, 1974, p. 104.

ANNEXE I A L'ARRÊTÉ DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'EXTENSION DE L'ANCIEN INSTITUT CHIRURGICAL DE BRUXELLES, SIS 12B RUE BODUOGNAT À BRUXELLES.

Réf. cadastrale : Bruxelles, 6e division, section F, 3e feuille, parcelle 162K.

Description sommaire :

Le bâtiment construit par Antoine Pompe rue Boduognat en 1925 constitue la première extension de l'Institut Chirurgical de Bruxelles. Implantée sur la partie haute du square Marie-Louise, en surplomb de l'étang, cette clinique fut édifiée en 1892 sur les plans de l'architecte Henri Van Massenhove, à l'époque de l'urbanisation du quartier. Les qualités du site, calme et salubre, où la nature s'intègre au paysage urbain, assuraient le succès du lieu et de la clinique qui, à l'instar de la plupart des maisons bourgeoises des squares, arborait une façade de style néo-renaissance flamande en briques et pierre bleue.

Tracée dans les plans d'origine du quartier des squares (Gédéon Bordiau, 1875) entre l'avenue Palmerston et la rue Charles Martel, la rue Boduognat est marquée, côté pair, par l'élégante façade de l'ancien hôtel Deprez-Van de Velde, construit en 1895 par Victor Horta (classé par A.R. du 21/06/1971). Ce même côté de la rue était ensuite bordé par les murs de clôture qui délimitaient jadis l'arrière des cours et jardins de l'institut et des maisons du square. Ces terrains furent nécessaires à l'expansion de l'institut chirurgical : première extension en 1925 par Antoine Pompe (salle d'opération et chambres), deuxième extension en 1940 et 1960, par l'architecte M.-E. Engel (salles de consultations). De nombreuses transformations se sont succédées pour moderniser et adapter le bâtiment principal square Marie Louise, au point d'altérer l'aspect intérieur et extérieur : la façade a été cimentée, la toiture surhaussée. L'intérieur a été modernisé. À l'inverse, les bâtiments rue Boduognat sont bien conservés. Leur parti architectural est résolument moderne.

L'extension d'Antoine Pompe présente une architecture moderniste, aux lignes droites et aux volumes cubiques. Ses façades latérales sont visibles puisqu'il n'est pas mitoyen mais entouré par des murs de clôture, ce qui renforce son impact visuel. Il est aussi nettement plus haut que les autres constructions de la rue, culminant à 18,50 m., soit 3,50 m au-dessus du maximum autorisé par le règlement d'urbanisme (dérogation donnée par la ville le 24/11/1925). Son plan est presque carré : sa façade mesure 12, 50 m et ses façade latérales 11,15 m.

Il présente quatre niveaux sous toiture plate, le dernier niveau posé en encorbellement sur un linteau en béton armé orné de larges denticules. Ce dernier étage, destiné à la salle d'opération, est percé de deux grandes baies. Un oriel marque l'axe de la façade et forme un T avec le dernier niveau en encorbellement, ce qui structure et donne à la façade tout son caractère. Des poutres en béton armé sont apparentes entre le rez-de-chaussée et le premier étage et sous l'encorbellement.

Le dessin de la façade reflète concrètement la disposition intérieure, la distribution axiale étant marquée par la barre verticale du T. Les plans de 1925 indiquent les fonctions suivantes :

- sous-sol : caves;
- rez-de-chaussée : garage pour ambulance à front de rue (accès par deux portes cochères) salle de consultation et pharmacie à l'arrière, plan modifié en 1926 par une nouvelle destination avec salle d'attente et consultation à gauche, laboratoire à droite ;
- 2ème et 3ème niveau : à chaque étage, quatre chambres éclairées en façades latérales et deux cabinets de toilette éclairés par les deux petites ouvertures pratiquées dans l'oriel en façade principale ;
- 4ème niveau : salle d'opération largement éclairée par deux baies. L'espace peut être divisé dans l'axe par une cloison amovible.

A l'extrémité de la façade latérale droite, trois baies (actuellement murées) éclairaient l'ancienne cage d'escalier, où fut ensuite installé un ascenseur. Une annexe à usage de salle de stérilisation a été construite sur la toiture en 1969.

Dans les plans de 1925, le rez-de-chaussée est percé de deux portes cochères latérales pour l'accès des ambulances. Des plans modificatifs de 1926 par Antoine Pompe remplacent les portes cochères par des larges baies destinées à éclairer un laboratoire et un local de consultation qui remplacent le garage initialement prévus. Finalement, comme l'indique une photographie de 1928, deux fenêtres plus petites remplaceront les larges baies. La porte axiale n'est pas d'origine, elle a été percée en 1973.

Le parement du rez-de-chaussée est en granito brut sur une plinthe de pierre bleue, et la maçonnerie des étages est en briques « du Belvédère » rouges foncées, la brique plus claire ayant été choisie pour le dernier niveau. La plupart des châssis métalliques d'origine ont été remplacés, seuls ceux qui éclairent le niveau d'encorbellement sont d'origine.

L'extension est disposée de biais par rapport au bâtiment principal de la clinique du square pour s'aligner à la rue Boduognat ; à l'arrière de l'extension, leur jonction se fait par un hall et une cage d'escalier à droite ; à gauche, la façade arrière de l'extension donnait partiellement sur une cour et était enduite.

À l'intérieur, plusieurs décors sont intéressants : le revêtement de sol en granito orné de frises de mosaïques en carré, certains châssis métalliques comme ceux de la salle d'opération, la serrurerie d'origine.

Le bâtiment présente les qualités techniques et constructives conformes aux prescriptions d'hygiène des hôpitaux à l'époque, tels que les angles arrondis des plafonds, plinthes et montants. Des vides sont aménagés entre les planchers de chaque niveau, qui assurent l'isolation et la ventilation des locaux via les grilles placées sur les façades latérales. Sous la salle d'opération, ce vide atteint une hauteur de 90 cm. Le béton armé est utilisé pour les murs porteurs et les bandeaux de la façade.

Intérêt présenté par le bien selon les critères définis à l'article 206, 1° du Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire :

Intérêt historique, esthétique et artistique

L'extension de l'Institut Chirurgical de Bruxelles est un bâtiment exceptionnel par sa puissance d'expression, sa clarté de composition, la simplicité de son plan et son impact visuel dans la petite rue Boduognat. Le ressaut en T donne à la façade tout son caractère et, mettant en évidence la présence de la salle d'opération comme pour affirmer la raison d'être du bâtiment, établit un lien étroit entre la forme et la fonction. Au même titre que la clinique du Docteur Van Neck, considérée par les spécialistes comme une étape majeure dans l'histoire de l'architecture et admirée par le public pour son audace et sa sincérité, l'extension de l'institut chirurgical est un témoin unique de l'évolution de l'architecture hospitalière et illustre de manière exemplaire la carrière de l'un des architectes les plus marquants du XXe siècle.

Autodidacte, l'architecte Antoine Pompe (1873-1980) conçoit une œuvre originale et pionnière, qui dépasse les modes et les styles et s'inscrit dans l'histoire par son aspect novateur et avant-gardiste. Comme son contemporain Henri Van de Velde, il vient à l'architecture par le biais de l'artisanat (ferronnerie et dessin). Sa longue carrière est jalonnée d'œuvres marquantes. La clinique du Docteur Van Neck, sis 53 rue Wafelaerts à Saint-Gilles (1910), « suscita des commentaires passionnés et marqua un pas décisif dans l'histoire de l'architecture de la Belgique »[2]. L'architecte y dessine une façade où chaque élément répond à des nécessités fonctionnelles, où le traitement des formes est dicté par la volonté d'exprimer l'organisation spaciale intérieure et de tirer parti des qualités et possibilités constructives de chaque matériau (briques, panneaux de briques de verre, métal, bois, acier). Cette franchise des matières, pureté des lignes et sobriété des formes se retrouve dans l'extension de la rue Boduognat, construite quinze ans plus tard. Le traitement cubique en surplomb du dernier niveau, qui affirme sans détour la présence de la salle d'opération chirurgicale, et la puissance du béton armé, préfigure l'architecture contemporaine.

L'œuvre de cet architecte, volontairement indépendante des styles à la mode comme l'Art nouveau ou l'Art Déco, mérite d'être protégée comme témoin d'une vision nouvelle au sein des mouvements qui se succèdent

[2] In : Pierre Puttemans, *Architecture Moderne en Belgique*, Marc Vokaer, Bruxelles, 1974, p. 104.

BRUXELLES-CAPITAL · BELGIE REGERING

dans la première moitié du XXe siècle. Elle répond aux préoccupations de son temps avec une justesse que le recul du temps nous permet d'apprécier pleinement.

Bibliographie :
Puttemans Pierre, *Architecture Moderne en Belgique*, Marc Vokaer, Bruxelles, 1974, pp. 99-110.
Revue Rythme, n° 41, février 1965 (exemplaire consacré à Antoine Pompe).

Vu pour être annexé à l'arrêté du 18 JAN. 2007

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation Urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement

Charles PICQUÉ

BIJLAGE II BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING TOT BESCHERMING ALS MONUMENT VAN BEPAALDE DELEN VAN DE UITBREIDING VAN HET VOORMALIG HEELKUNDIG INSTITUUT VAN BRUSSEL, GELEGEN AAN DE BODUOGNATUSSTRAAT 12B TE BRUSSEL.

ANNEXE II A L'ARRÊTÉ DU GOUVERNEMENT DE LA RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE CLASSANT COMME MONUMENT CERTAINES PARTIES DE L'EXTENSION DE L'ANCIEN INSTITUT CHIRURGICAL DE BRUXELLES, SIS 12B RUE BODUOGNAT À BRUXELLES.

AFBAKENING VAN HET GOED EN DE VRIJWARINGSZONE

DELIMITATION DU MONUMENT ET DE LA ZONE DE PROTECTION

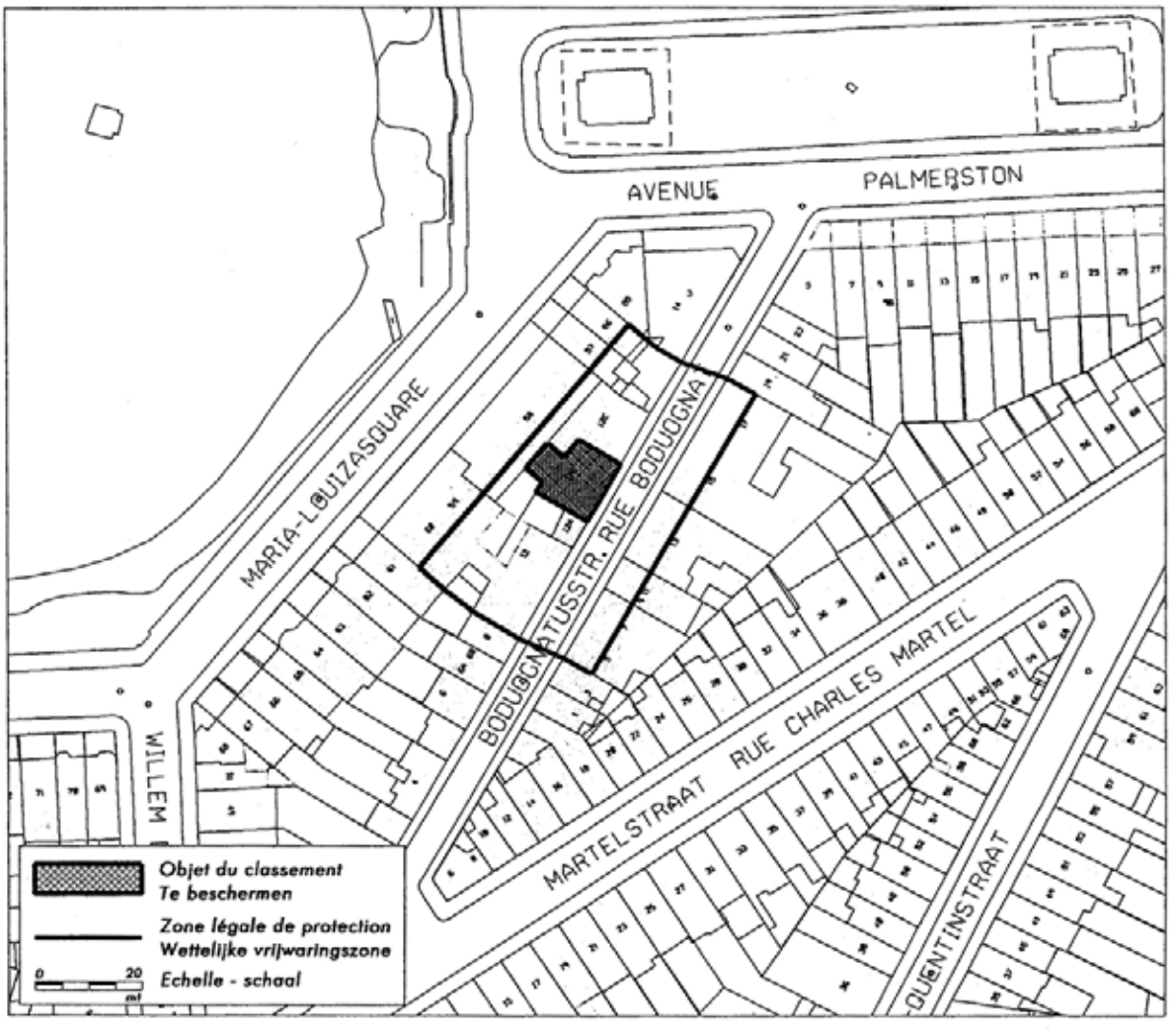

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

18 JAN. 2007

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, bevoegd voor Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing, Huisvesting, Openbare Netheid en Ontwikkelingssamenwerking,

Vu pour être annexé à l'arrêté du

18 JAN. 2007

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine, du Logement, de la Propreté publique et de la Coopération au développement,

CHANCELLERIE
Laurence CANIVEZ
KANSELARIJ

Charles PICQUE

05 FEV. 2007

Copie certifiée conforme

Voor eensluidend afschrift